

Stamhollænderiet paa Mæla.

(Fortsættelse fra No. 46.)

For at Kvægavlen hos os skal gjøre Fremskridt, maa vi sørge rigeligen for Dyrenes Føde, saaat de aldrig — ikke under nogen Aarstid — mangle Foder; og dette Foder maa vi søge at give dem i den for dem smageligste Form. Vi bør saaledes ikke spare paa Korn, som endnu i altsfor knapt Maal tildeles Kreaturerne. Engländerne, Holstenerne og Hollænderne kunne heri være vore Læremestere. De anvende en betydelig Del Korn paa Kvæget. Ved omhyggelig Pleie, god og rigelig Fordring kunne vi erholde en rigelig og lønnende Afkastning af vore Kvægstalde, og samtidig forringes Befætningen saa langtifa, at den tværtom forbedres med hver Generation, naar Udvalget af Avledyr samtidig sker med Kritik og med Blikket rettet paa de Egenskaber, som vi fortrinnsvis ønske mere og mere at ud-danne hos vore Kvægstammer. — Ved Sult og Vanvøgt forringes derimod hurtig selv den bedste Kvægstamme, hvorifra den ogsaa forøvrigt fra først af skrives sig.

Vi sagde, at med god og rigelig Næring samt omhyggelig Røgt forøvrigt skulde Afkastningen af vore Kvægstalde blive saa god, som det kunde jordres i Forhold til Kreaturstammerne. At imidlertid Mælkeafkastningen t. Ex. vil kunne variere særdeles meget i Forhold til de forskjellige Kvægstammers Egne til ved Mælk at betale Foderet, det er saa vel bekendt, at ingen videre Forklaring derover behøves. Enhver tænksom Jordbruger gjør sig det derfor til en Hovedopgave at forbedre og forædle sin Kvægstamme. Svarer samme ikke til hans Fordringer og Duffer, er det klart, at han bør se til at skaffe sig bedre og ædlere Dyr, som bedre betale det paa dem anvendte Foder og Pleien.

Det er et glædeligt Tidens Tegn, at der i denne Henseende er vaagnet en betydelig Iver hos vore Jordbrugere, og kunne vi deraf for Fremtiden vente meget godt for Kvægavlen, naar kun de Betingelser iøvrigt opfyldes, som ere aldeles nødvendige til Kvægets virkelige Forædling, — thi ikke er det at ophjælpe Kvægavlen, at man skaffer sig andre Dyr, naar disse ikke passe for Stedet; ikke pleies og stelles ordentligt; ikke Krydsningerne, hvis man derigjennem vil forbedre Kvægstammen, ledes med Indsigt og Beregning; ikke Afkommet optrækkes paa den rette Maade.

Naar Spørgsmaalet er for en vis Tragt at indføre bedre Kreaturer, saa er det af største Vigtighed, at intet andet Slags Kvæg indføres end det, der godt kan fremsødes med den Winterfodring og de Veter Egnen kan præstere. Doverser man dette og anskaffer Kvæg, der er stort af Vækst, og som kræver megen Næring, saa bliver Resultatet af den iværksatte Forbedring langtfra ikke Fordel men tværtimod Tab. Indtager man t. Ex. paa vore almindelige med kort og magert Græs dækkede Veter den store Korthorns Race, eller offrisisk og hollandsk Kvæg, eller den store Simenthalerace, saa vilde disse Racer ikke alene flikke i Afkastningen, men deres Afkom vilde led for led aftage i Størrelse og Godhed, hvorimod mindre Racer, som noie sig med mindre rige Veter, vilde tage sig ud ganske godt der, hvor de ovenfor nævnte Racer kun bleve sultfødede og Aar for Aar forringede. Saaledes har man afgjort Erfaring for, at Kvæg fra Sletlandstragter ikke trives i Skovtragter, og at visse Racer egne sig bedre for Lavlands, andre bedre for Høilandstragter.

Herpaa have vi haft et tydeligt Exempel i den i Landet indførte Pembroke-shirrace, hvoraf vi have 2 Stamhollænderier, som fandtes ikke at være saa fordelagtige i Smaaland som i Halland, efter hvad der ved sidste almindelige Landbrugsmøde blev oplyst. „Dyr af denne Race, oplystes der, ere i sit Hjemland vant til kort, sødt og kraftigt Græs paa Kalkgrund, hvilket ikke findes i Smaaland, hvorimod de hallandske Veter ere befundne passende for disse Dyr, som efter Omflytningen gave en betydelig højere Afkastning.“ Egnende Forhold har man fundet at finde Sted med flere Racer.

At enhver Race forat bibeholdes med samtlige sine gode Egenskaber, maa rogtes og pleies omhyggeligen, det er allerede ovenfor sagt, og er den Sag i sig selv saa klar, at det maa være overflødigt derom at give nogen videre Udvikling.

Hvad igjen angaar Dannelsen af nye og bedre Kvægstammer ved Krydsning med fremmede og ædlere Racer, saa indbilde Mange sig, at Alt er gjort, naar blot en saadan Krydsning finder Sted og tro, at deraf altid skulde udgaa gode Resultater. Denne aldeles urigtige Anskuelse er bleven udbredt ved Buffon og vi have truffet paa mange Landmænd selv hos os, som leve i den Tro at „Krydsning aldrig kan skade,“ og at det altid skulde være hensigtsmæssig at krydse Husdyrene med fremmedt Blod. Men heri tage de aldeles feil; thi de forveksle Krydsning med Blodopfriskning, hvilken

sidste er nyttig og hensigtsmæssig, naar Indavl drives, hvorom mere nedenfor. — Andre frakkende Krydsning af forskellige Stammer næsten alt Værd og fordomme saaledes alle de Bestræbelser, som sigte til at forbedre Landets Kvægavl ved Krydsninger med ædlere Race. Den ene Yderlighed er her ligesaa urigtig og fordømmelig som den anden. En Kvægstamme eller Race, som har naaet fuldkommen Konstans, og er i Besiddelse af de Egenkaber, som man fordrer af samme, bør holdes ren og ublandet, og bør der ikke være Tale om nogen Krydsning af denne med fremmede Race. Her er Indavl paa sit rette Sted, og ved noiagtigt og konsekvent Udvalg af Avlsdyr kan en saadan Kvægstamme mere og mere forbedres i samme Grad, som Kvægopdræteren forstaar at bedomme Avlsdyrenes individuelle Egenkaber og forstaar at lede Parringerne saaledes, at Stammen vedvarende vedligeholder sin Kraft samt tiltager i Konstans og Forædling. — En Kvægstamme derimod, som ikke er konstant, som endnu er raa og uførelst, og hvis Egenkaber ikke svare til vore Fordringer, vil ved Indavl vedblive i Aarhundreder at have sine Feil og Lyder. Selv om det omhyggeligste Udvalg af Avlsdyr inden en saadan Kvægstamme finder Sted, vil dog dens Feil altid blive tilbage, og den sikreste Maade at forbedre den saa hurtigt som mulig er at krydse den med en anden bedre Race, der nærmest passer til dens Legemsbygning. Ledes en saadan Krydsning i længere Tid med Jhærdighed og Konsekvente — altid med Jagttagelse af, at der til Forplantning inden Stammen alene maa benyttes Fuldblodsdyr af den ædlere Race, — saa gaar den tilsigtede Forbedring sikkert for sig; og den foregaar saa meget hurtigere, jo mere ædel og konstant den til Forædlingen anvendte Race er, og jo nærmere den Kvægstamme til hvis Forædling den anvendes. Det er paa denne Maade, at Kvæget i flere Lande er bleven forbedret eller saa at sige omstøbt; — og det er ad denne Vej at de mest prisværdige og nu videre ved Indavl forplantede Kvægracer ere opstaaede.

Saaledes regner t. Ex. Shorthornsracen sine Aner fra hollandsk Kvæg, hvoraf den oprindelig dannedes med Indblanding af Blod fra den franske Charolaisrace, som har givet Shorthornsracen dens egentlige Præg.

Teeswatteracen grundlagdes ved hollandske og holstenske Dyr, som toges over til England af Sir William St. Quintin, samt af Mr. Michael Dobinson m. fl. og denne Race holdtes derfor længe i England for den hollandske eller holstenske. — Det var først senere, at den benævnedes Shorthornsracen efter dens Horndannelse eller Durhamsracen efter den Egn, hvori den opdrættedes. Det nære Slægtskab mellem den franske Charolaisrace og den engelske Shorthorn eller Durhamsrace er paatagelig, og ved sidste Aars Udstilling i Paris indrømmede Engelmændene selv, at Charolaisracen kunde anses som Grundstamme for Shorthornsracen. Sidstnævnte er igjen bleven forplantet og uddannet til højeste Konstans ved Indavl, og Baxewell har som bekjendt herved gjort sit Navn udsælgeligt. Efter ham fortsattes Shorthornsracens vi-

dere Forbedring og Forædling fornemmelig af Brødrene Charles og Robert Colling, især af den første, som dog fordi Racen begyndte at svækkes ved en for vidt fortsat Slægtskabsavl, var klog nok til ved Krydsning at oprisfe dens Blod. Han lod en brun valker Gallowaylo bedække af sin bedste Shorthornstyre og fik derefter en Tyrkalv, som han igjen i passende Alder lod bedække en af sine mest udmærkede Shorthornskjor, efter hvilken Parring han atter fik en Tyrkalv, og efter denne med en anden udvalgt Shorthornsko faldt en Kviekalv, Lady, som med det saaledes indblandede Gallowayblod blev Stammoder til en høist udmærket og særdeles værdifuld Gren af den nuværende forædlede Shorthornsrace, hos hvilken man ofte gjenfinder den brune Farve efter den brune Gallowaylo.

Ayrshireracen er opstaaet ved Indblanding først af Teeswater og derefter af Aldernayblod. Det er af Aldernayracen, at den har arvet saavel meget af sit Udseende som sin Mælkerighed.

Blandt Ayrshireracen træffer man endnu et og andet Individ af aldeles rent Blod (pure breed) med sort Farve og hvide Tegn; hvilket minder om den gamle Teeswatterrace og dens Nedstammen fra det sorte og hvidflekede hollandske og holstenske Kvæg. Som oftest er nu Ayrshireracets rødbrunt med mer eller mindre indsprængt hvid Farve, eller ogsaa (skjont sjældnere) gult med hvide Tegninger. I Farve og Tegninger stemmer det saaledes fuldkommen overens med Aldernayracen. Selv hvad Legemsbygning og Holdning angaar ere Ayrshireracens nu ofte saa lige Aldernayracens, at Forskjellen er ubetydelig. I Almindelighed ere dog Aldernayracens mindre.

Vi se saaledes, at Englands og Skotlands berømteste Kvægracer ere dannede ved Krydsninger mellem det indfødte Kvæg og fremmede bedre Race; vise at dette er lykkedes til Fuldkommenhed; og hvorfor skulle vi da vrage eller fordømme al Krydsning mellem vort eget Kvæg og andet bedre Kvæg? Drives en saadan Krydsning med Omsorg og Udvalg og fortsætter man dermed konsekvent og ihærdigen, saa ville vi utvivlsomt opnaa gode Resultater og vort Kvæg vil blive meget bedre end det nu er, naar vi kun ved Siden af, som ovenfor sagt, røgte og fodre godt. Den Erfaring, som man allerede paa flere Kanter af Landet har vundet heri bekræfter ogsaa tilfulde at Kvægavlens Forædling paa denne Maade kan fremmes baade sikkert og hurtigere end mangen En tror. Saaledes ville vi eksempelvis nævne, at de Kjor, som ere bleve opfødte ved Ulluna efter svenske Kjor og Ayrshireracens, ikke alene have faaet en meget bedre Legemsbygning end deres Modre, men endog have overgaaet dem betydeligen i Mælkeafkastning i Almindelighed med $\frac{1}{3}$ og derover. Blandt Krydsningerne forekommer ogsaa Afkom af jantelandske Fjelddyr og Ayrshireracens. Samme Erfaring har man ogsaa gjort paa andre Steder om Krydsning mellem Landets Kvæg og forskellige udenlandske Kvægracer, og vi anse det for en Lykke for Landet, at vi ved de i Aarene 1847 og 1848 oprettede Stamhollanderier aarligen have haft Leilighed til at erholde et større Antal gode Avlsdyr til det indenlandske Kvægs Forbedring.

Paa mange Stedomme findes desuden udmærkede Kvægstammer, hvorefter Avlsdyr aarliggen udgaa ligesom fra Stamhollænderierne, og der er saaledes nu ingen Mangel inden Landet paa Dyr til Kvægavlens videre Udvikling og Forædling, naar Midlerne dertil kun rigtiggen benyttes.

For at man kan se hvad der i Sverige er gjort for Sagen hidfættets følgende: Stamhollænderierne ere 9 i Tallet nemlig 4 af Nyrshirerace: 1 i Upland, 1 i Nerike, 1 i Væstergötland og 1 i Skaane; 2 af Pembrokehirerace: 1 i Kalmarlen, 1 i Halland; 1 af Allgauerace i Södermanland; 1 af Voigtländerace i Geseleborgslän; 1 dels af Nyrshirerace dels af svensk Race i Östergötland. Flere Stedomsbesiddere have allerede betydelige Stammer af Nyrshirerace; ligeledes ere adskillige Possessionaler i Upland, Södermanland, Væstergötland og Skaane flere Dyr, ja betydelige Stammer af denne Race, hvorpaa vi som Exempel kunne nævne, at paa Skarhult i Skaane findes for Dieblittet nogle og seksti bedækkede Kjør og Kvier af Nyrshireracen. Paa andre Steder findes allerede for langt tilbage Stammer af Shorthorns, Galloway, Hollandsk, Zolstenk, Ostfrisisk, Jydsk og Sveitserkvæg, og sidste Høst indførtes et betydeligt Antal af valfert Lønder og Unglerkvæg. Paa flere Herregaarde findes dels blandede, dels gennem flere Generationer opøstet svensk Kvæg af god Beskaffenhed, og endeligen have vi den særdeles konstante, hyide og kollede Sjeldrace i de nordlige Provindsfer. Fra Stamhollænderierne, (hvoraf tillige 1 bestaaende udelukkende af Nyrshirerace findes paa Gofshund) og fra en Mængde private Folk kunne saaledes Avlsdyr nu erholdes af flere af de mest berømte Racers, og benytte vi os rigtiggen heraf, maa vor Kvægavl gjøre store Fremmskridt. (Fortsættes).

Om Compostgjødning.

(Uddrag af John E. Mortons Afhandling i Transactions of the Highland and Agric. Society of Scotland, July 1853, — March 1855, tilkjendt Guldbmedaille).

(Efter Tidsskrift for Landøkonomi.)

(Forsat fra No. 48).

En Beholder, omtrent 6 Fod bred, 2 til 3 Fod dyb og af en Længde, der afhænger af den Quantitet, der skal tilberedes deri, maa holdes i Beredskab. Dette Hul kan simpelthen isorveien graves i Jorden paa Marken eller paa en anden ledig Plads. I dette Hum dannes nu af alle de forskjellige Slags Planter, der ere blandede sammen, et 12 til 15 Tommer tykt Lag; ovenpaa dette spredes et omtrent 6 Tommer tykt Lag tør, flindeelt Torv. Da Planterne ligge løse, vil en stor Deel af Torvejorden falde ned imellem og blandes med dem, hvorfor de 6 Tommer maae være uafhængige heraf. Herovenpaa bringes nu et 4 til 6 Tommer tykt Lag brændt Kalk, som dækkes med 6 Tommer Torv. Derpaa kommer et andet Lag Planter af 1 til 2 Fods

Tykkelse efter Omstændighederne, og derpaa bevelvies et Lag af Torv, Kalk, Grønt osv., indtil Hoben er saa høj, som man ønsker. Den maa dannes som en Kartoffelkule, og for at forebygge Tab af luftformige Stoffer, som frejgøres under Gjæringen maa den dækkes med 4 til 5 Tommer Jord eller jordagtige Sager. Inden saa Dage vil Gjæringen være i fuld Gang, og det vil nu være nødvendigt at vogte Blandingen for at blive for tør under Gjæringen eller for, som det kaldes, at brænde sammen. For dette er der forholdsvis kun liden Fare, naar Torvejorden er tæt nok ved eller blandet tilstrækkeligt med Kalken; thi der vil fordras af den Væmme, som den sidste udvikler, for at befordre Gjæringen i den første. Efter saa Ugers Forløb maa Blandingen vendes, hvilket enten viser sig ved en deelvis Sammenfalden af Hoben eller maa bestemmes ifølge Undersøgelse. Dersom Gjæringen er heftig, vil det naturligvis være nødvendigt at vende tidligere og, ved at blande Substanterne med hverandre lidt efter lidt, at formindke Væmmen. Efter at Massen har ligget en eller to Maaned, maa den atter vendes, og denne Gang bør den gennemtrænges godt med Urin eller anden flydende Gjødning. Den tilstedeværende kaustiske Kalk vil i Almindelighed ikke være tilstrækkelig til at uddrive Ammoniaten af Urinen, men om ogsaa dette skulde ske vil Torven og Jorden indfuge den.

Saaledes vil der da, ved at anvende Urin eller anden flydende Gjødning til saadanne Composter, næsten intet Tab lides, men der vil endog opnaaes en sikker Fordeel. Efter at Hoben er vendt første Gang, bør Overfladen dækkes med et nyt Lag Jord for at forhindre de ved Decompositionen udviklede Lustarter fra at udbiige, og naar Blandingen har ligget i denne Tilstand i en Maaned eller saa omtrent, og gjentagende Gange er overgydt med flydende Gjødning, maa den vendes for sidste Gang. Dersom Blandingen under denne Bearbejdning synes at være mindre fugtig end ønskelig, bør der atter anvendes en moderat Overgydning med Gjødningsvand. I denne Tilstand kan Composten anvendes enten strax eller efter flere Maaneders Forløb, eftersom det gjøres fornødent. Kan man erholde den ammoniakaliske Vædske fra Gæsværkerne, kan denne bruges med Maade istedetfor flydende Gjødning, men i ethvert Tilfælde er Virkningen den samme, naar Blandingen er godt tilberedt. Ved Tilberedelsen af denne Slags Composter vil der netop paa de mindste Gaarde i Lobet af Maret tilveiebringes en stor Mængde værdifuld Gjødning.

Biskop fordrer Tilberedelsen meget Arbeide og Opmærksomhed, men naar de aarlige Udgifter til kunstig Gjødning derved formindkes, vil de rigeligt erstattes. Man faaer Intet uden Penge eller Arbeide, og naar det er muligt selv at tilberede Gjødning uden særdeles Arbeidsstab, vil den Bequemmelighed, som er forbunden med, at den altid er ved Haanden, naar den skal bruges, i mange Tilfælde gjøre den billigere end Gjødning fra et fjært Sted, selv om den er erholdt for en ringe Pris. Men hvorelket Arbeide foraarsager i Virkeligheden ikke Tilberedelsen af Kompost i mange Tilfælde? I ingen Deel af Algerbruget ere Fordelene af en god

Bestyrelse saa paafaldende som ved Opsamling og Tilberedelse af Komposter, men den Forpagter eller Bestyrer, der er blottet for Ordenssands, som aldrig ved, hvilket det næste Arbejde er, hvortil Folkene skulle anvendes, medens disse maae gaae en Fjerdingvei for at hore hans Ordre, eller som ofte har Folk, der gjøre Arbejde udenfor den rette Tid, der maa ske ligesaa godt kunde være undladt, han vil sandsynligvis ikke have mange Komposthobe. Ved slet Bestyrelse forøder han mere af sin egen og Folkenes Tid, end der er nødvendig til at udkaste en passende Arbeidsplan og til at sætte hans Folk til at opsamle Materialier. Paa den anden Side griber den Mand, der med Orden og Kraft udkaster og gennemfører Arbeidsplanen, enhver opsparet Time og Minut for at fuldføre, hvad han har til Hensigt. Arbejdet bestemmes systematist for hver Mand, og hvis det er fuldført for Udløbet af Arbeidstiden, maa han, hvis han har en Vogn med sig, fylde den f. Ex. med Veiaafførling eller Jord og bringe det til Komposthoben, eller hvis han kun har en Spade med sig, maa han samle en Hob eller to af lignende Substantier, hvoribenhelst han kan finde dem. Sikker er det meget bedre at gjøre saaledes, end at lade Folk gaae over flere Aagre for at bede om mere Arbejde. (Fortsættes).

Christiania Kornpriser.

indenlandst

Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spb. intet solgt.
Rug, 15 à 16 $\frac{1}{2}$.
Byg, 15 $\frac{1}{2}$ à 16 $\frac{1}{2}$.

udenlandst

Rug osterloft 4 Spb.
Rug dansk 17 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radigt 17 à 18 $\frac{1}{2}$.
Erter 5 à 6 Spb.
Hvede 5 à 6 Spb.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjobmbd. 6 $\frac{1}{2}$ à 7 Spb. pr. Ld.
Sild, stor Mid. 5 $\frac{1}{2}$ à 6 Spb. pr. Ld.
Sild, smaa do. 5 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ld.
Sild, stor Christ. 4 $\frac{1}{2}$ à 4 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ld.
Sild, smaa do. 4 $\frac{1}{2}$ à 4 Spb.
Storset 6 $\frac{1}{2}$ 18 à 7 $\frac{1}{2}$. pr. Bog.
Middelsset 1 Spb. à 1 Spb. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaet 4 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Rødstjer 7 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser

paa Christiania Observatorium.

1857. November.	Barometerstand i franke Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.
	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	kl. 7 F.	kl. 2 E.	kl. 10 E.	
1	336 ^{'''} 4	336 ^{'''} 7	337 ^{'''} 3	+ 2°9	+ 7°8	+ 5°5	Skyet. S.
2	37	38	38	+ 5 9	+ 7 7	+ 6 5	do. SSO.
3	38	37	36	+ 5 7	+ 5 8	+ 5 7	Lyst. SO.
4	36	38	40	+ 4 8	+ 5 3	+ 3 6	Skyet. Ligt Regn. SO.
5	41	41	42	+ 3 5	+ 2 5	+ 2 2	Lyst. do. NO.
6	42	42	42	+ 3 0	+ 3 9	+ 3 0	Blandet. NO.
7	42	42	42	+ 2 2	+ 2 9	+ 1 9	Lyst. NO.
8	42	42	42	+ 2 0	+ 2 7	+ 2 0	do. SSO.
9	41	41	43	+ 2 2	+ 3 8	+ 0 7	Blandet.
10	43	44	44	+ 1 0	+ 2 1	+ 1 9	Tem. klart.
11	44	43	43	+ 3 1	+ 0 4	+ 2 4	Tem. klart.
12	42	41	39	+ 2 6	+ 0 6	+ 0 2	Taaget.
13	38	39	40	+ 1 0	+ 3 5	+ 0 8	Ligt do.
14	39	39	40	+ 0 2	+ 1 5	+ 1 3	do. do.
15	40	40	39	+ 0 0	+ 1 2	+ 0 0	Taaget.
16	40	41	44	+ 2 8	+ 0 9	+ 0 4	Ligt skyet.
17	45	44	44	+ 2 1	+ 0 3	+ 3 3	Blandet.
18	44	44	44	+ 3 5	+ 2 0	+ 3 2	Taaget.
19	43	42	42	+ 3 3	+ 2 6	+ 2 1	do.
20	40	39	38	+ 3 5	+ 1 3	+ 0 9	do.
21	37	37	37	+ 1 9	+ 1 7	+ 0 9	do.
22	36	34	32	+ 0 2	+ 1 2	+ 1 8	do.
23	29	26	25	+ 1 9	+ 4 1	+ 1 1	Lyst. Snefog. NO.
24	28	32	34	+ 5 2	+ 6 6	+ 6 0	do. do. N.
25	34	34	34	+ 5 4	+ 5 2	+ 8 2	Blandet. NNW.
26	35	36	37	+ 8 0	+ 7 2	+ 6 4	do. Svag NO.
27	38	38	38	+ 6 6	+ 5 1	+ 3 8	Lyst. do.
28	36	36	35	+ 3 3	+ 2 2	+ 2 0	do. Taaget. Stille.
29	34	34	36	+ 2 3	+ 1 8	+ 2 2	Blandet. Svag N.—SO.
30	38	38	38	+ 3 3	+ 2 3	+ 3 0	Klart. Lyst om Aft. Svag N.

Sølden af Regn og smeltet Sne = 6,13 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.